

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES:

JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: Dr. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, Dr. J. VAN DER VALK, B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN.

Redactie-Adres: REDACTIE „MEISJESLEVEN” te BAARN — Uitgave: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH JBZN. te BAARN
Verschijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.75 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

BIDDEN EN WERKEN.

Zoo ging zij henen, en kwam en las op in het veld achter de maaiers; en haar viel bij geval vóór een deel des velds van Boaz, die van het geslacht Elimelechs was.

Ruth 2:3.

Bidden?

En waarom zouden wij bidden? Dat is goed voor kleine kinderen, die nog aan sprookjes gelooven, maar groote menschen moeten wijzer zijn; groote menschen moeten *werken*.

Zóó spreekt de wereld.

Ach, hoe vaak doen wij, die ons christenen noemen, naar wat de wereld ronduit zegt.

O, wij *zeggen* het niet; wij zorgen er wel voor, dat wij ons den *mond* houden, maar hoe weinig bidden wij en, als we 't nog doen, wat houden we er dan in ons dagelijksch leven maar weinig rekening mee.

En dan ook vergeten wij zoo vaak, dat wij niet alleen hebben te bidden om de komst van Gods Koninkrijk, om de verheerlijking van Gods Naam, om onzer ziele zaligheid, maar dat wij evenzeer moeten bidden om de dingen des dagelijkschen levens, die wij noodig hebben.

Wij weten, dat God ons een nieuw hart moet

geven en wij bidden, maar, als wij eens om werk verlegen zijn, bidden we niet. Het is ons, of God zich met zulke kleine dingen toch niet bemoeit.

En de wereld spot: Dacht gij, dat uw God zich met een beetje werk zou bezighouden?

O, laten wij dat spotten beantwoorden met ons vast geloof, dat God zich zelfs bemoeit met het muschje op het dak en met de haren van ons hoofd.

Werken, ja, is goed, maar het bidden hoort er bij. Wij weten niet zeker, of Ruth gebeden heeft, vóór zij het besluit had genomen, naar het veld te gaan om aren te lezen, maar we vermoeden toch, dat zij het wél gedaan heeft. Zij was een vrome vrouw, die leefde met God. Daar komt nog bij, dat God haar pogen rijkelijk gezegend heeft en zulk een bijzondere zegen komt gewoonlijk na innig gebed. Laat ons dat nimmer vergeten.

Jonge menschen vooral rekenen daar niet genoeg mee. Als zij den Heere dienen en ouder worden, ondervinden zij het wel. Dan zien zij in hun levenservaringen zóó duidelijk de hand des Heeren en ondervinden zij zóó klaarblijkelijk, dat God het gebed betreffende de dagelijksche bezigheden en omstandigheden hoort en verhoort, dat zij 't nooit meer kunnen vergeten.

Ruth heeft besloten, om aan 't werk te gaan. In den arbeid is een zegen. Ruth mag dus getroost wesen. De handen van de vlijtige menschen verdienen wel zóóveel, als noodig is voor een klein stukje brood.

Daar-gaat Ruth heen. Zij is onbekend in Bethlehem en zij weet dus niet, wáár ze 't beste terecht zal komen. Ze gaat maar op goed geluk af.

En als zij nu eens op 't land was gekomen van

een wreed en gierig mensch? Als zij nu eens terecht was gekomen in het gezelschap van lu'druchtige dienstmaagden en brooddronken knechten?

Als men haar, de vreemde vrouw, nu eens had overladen met spot en hoon?

En ook, al had ze 't dan zoo tamelijk goed getroffen, als ze nu eens *niet* op het veld van Boaz was terecht gekomen?

Waar was dan haar toekomst geweest? Waar was dan haar plaats geweest in de Heilige Schrift?

Ruth gaat, en zij weet niet waarheen. Straks is zij ijverig bezig en zij weet niet eermaal, aan wien het land toebehoort, waarop zij zich neerbukt, om de aren te zamelen. Zij kwam daar *bij geval*.

* * *

Maar voor den Heere is er geen toeval. Hij heeft de schreden van Ruth bestuurd; zij moest dáár zijn, op dát veld, bij Boaz. Hij wilde haar dáár hebben.

Ziet ge nu wel, dat het niet alléén in het werken gelegen is?

Zeker, werken is goed; het is onze plicht, de handen uit de mouwen te steken.

Meisjes, die als dametjes, mooi gekleed, enkel en alleen maar op thee-visitte kunnen gaan of een

romannetje lezen, mogen zeker niet verwachten, dát zij in dien arbeid gezegend zullen worden.

Maar werken alléén is niet voldoende.

Daar moet bij komen: een „*bij geval*”.

Ja, voor ons is het, of die kleine gebeurlijkheden enkel en alleen toeval zijn, maar de Heere maakt er gebruik van, om Zijn wil te doen geschieden.

Waarom ging Ruth juist naar het land van Boaz?

M'sschien, omdat dat land dichtbij was, of omdat de weg er heen haar aanlokte, of omdat zij er ook anderen zag heengaan.

Wie zal 't zeggen?

Maar de Heere bestuurde haar schreden.

Ziet gij nu ook, dat de Heere zich met de aller-kleinste dingen bemoeit?

Kleine dingen? Maar die zijn bij Hem groot. Ruth moet worden opgenomen in d'e rij van vrouwen, d'e in verband staan met Israëls grooten koning David, die in verband staan ook met den Messias. En dáárom nu, omdat God ook de kleinste kleinigheden zóó voegt en zóó schikt, dat Zijn doel er door bereikt wordt, moet bij het werken het bidden komen.

Want Hij wil gebeden zijn.

* * *

Bidden èn werken.

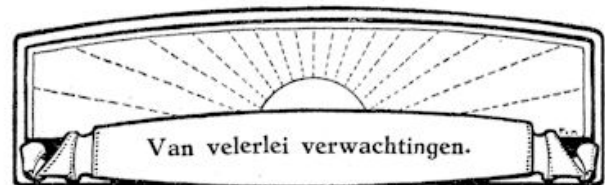
Verstaan we, dat die twee samen hooren?

Zalig, wie het in eigen leven heeft ervaren. Als, we dát weten, wordt ons leven zoo gerust. Dan voelen wij het veilig in de handen van onzen getrouwen God en Vader.

Dan *bidden* wij vurig en smeekend, omdat wij weten, dat ons werken ons niet baten zal, als God ons Zijn zegen onthoudt.

Dan *werken* wij, omdat wij weten, dat wij alleen in den weg van biddend werken den zegen Gods zullen deelachtig worden.

Dit biddend werken leert ook danken, verbindt ons dichter aan God, bewaart ons voor hoogmoed, maakt ons ootmoedig en nederig en doet ons iets verstaan van de vreugde, die de engelen daarboven moeten smaken, die Hem dienen in Zijn tempel dag en nacht. K.

Bets had onderwijl thee geschonken; 'oen mevrouw, na eerst genoodigd te hebben: „toe Hannie, Stien, drinken jullie 't nu warm uit”, haar eigen